

Sygnatura akt: V GC 1984/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Kalisz, dnia 04 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Protokolant: Anna Woźniakowska

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2017 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa – P. G.

przeciwko – Z. S.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego Z. S. na rzecz powoda P. G. kwotę 21 579,37 złotych (dwadzieścia jeden tysięcy pięćset siedemdziesiąt dziewięć złotych trzydzieści siedem groszy) wraz z ustawowymi odsetkami liczoną od dnia 14 września 2016 roku do dnia zapłaty,
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1 079,00 złotych (jeden tysiąc siedemdziesiąt dziewięć złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz kwotę 4 817,00 złotych (cztery tysiące osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Sygn. akt V GC 1984/16

UZASADNIENIE

Powód P. G. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) P. G. w L. pozwem z dnia 16 września 2016r. wniósł o zasądzenie od pozwanego Z. S. nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym kwoty 21.579.37 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 4 listopada 2014r. zawarł z Ł. K. umowę windykacji, mocą której zobowiązał się do świadczenia usług windykacyjnych za wynagrodzeniem prowizyjnym określonym w § 5 umowy, tj. 15 % netto, a od windykowanych odsetek 30% netto. Zleceniem z dnia 1 czerwca 2015r. i 16 czerwca 2015r. Ł. K. zlecił windykację niezapłaconych przez pozwanego faktur wymienionych w załączonych do formularza zlecenia windykacji dwóch druków wezwań do zapłaty autorstwa Ł. K.. Od wpłat pozwanego powód wystawiał faktury prowizyjne. Łącznie odszkodowanie za usługę windykacyjną wynosi 21.579,37 zł. Ł. K. dokonał zapłaty za faktury i po powstaniu szkody windykacyjnej wystawił na pozwanego notę obciążeniową z dnia 15 grudnia 2015r. Pozwany nie zapłacił odszkodowania i Ł. K. przelał tę wierzytelność na powoda w dniu 2 sierpnia 2016r. Mimo wezwania do zapłaty pozwany nie zapłacił na rzecz powoda żądanej kwoty.

Do pozwu załączono umowę windykacji dla firm z dnia 4 listopada 2014r., formularze zlecenia windykacji, wezwanie do zapłaty, faktury VAT, dowody zapłaty, notę obciążeniową z dnia 15 grudnia 2015r., zawiadomienie o cesji wierzytelności.

W dniu 27 października 2016r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Kaliszu wydała nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany zachowując ustawowy termin wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości. Wniósł o oddalenie powództwa i o przeprowadzenie dowodu z zeznań stron na okoliczność uregulowania przez pozwanego wszystkich należności obciążających go względem Ł. K., uzgodnień dokonanych z Ł. K. w przedmiocie prolongaty terminów płatności należności, niepozostawiania przez pozwanego w zwłocę z zapłatą należności wobec Ł. K.. W uzasadnieniu sprzeciwu wskazano, że pozwany uregulował w całości wszystkie zobowiązania pieniężne obciążające go względem Ł. K.. Powód nie wykazał, że zapłata należności nastąpiła w wyniku działań prowadzonej przez niego firmy windykacyjnej. Ponadto koszty czynności windykacyjnych winny być limitowane celowością podejmowanych działań i mieścić się w granicach powszechnych cen za usługi tego rodzaju. Koszty te powinien ponieść zlecający, który zawarł umowę z windykatorem.

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał stanowisko zawarte w pozwie i załączył wezwania pozwanego do zapłaty wierzytelności Ł. K., a także korespondencję stron .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ł. K. prowadzi działalność gospodarczą polegającą na handlu materiałami hutniczymi. Pozwany kupował od niego towar. Nigdy nie zgłaszał reklamacji co do jego jakości. Kupował towar za gotówkę, ale zdarzały się transakcje na termin płatności. Ł. K. kilkakrotnie dzwonił do pozwanego prosząc o zapłatę. Również księgowa dzwoniła do niego w tej sprawie. Gdy zadłużenie pozwanego osiągnęło kwotę 120.000 zł – 140.000 zł, a opóźnienie przekraczało 30 dni zdecydował się zawrzeć umowę z firmą windykacyjną. Ł. K. uprzedził o tym pozwanego.

Dowód: zeznania świadka Ł. K. (00:11:16 – 00:16:14 minuta

rozprawy z dnia 12.07.2017r.)

Przedstawiciel handlowy powoda M. S. nawiązał kontakt z Ł. K., który handluje stalą i miał dużo dłużników. Wobec pozwanego posiadał wierzytelności w wysokości około 140.000 zł. Pozwany nie odbierał od niego telefonów i Ł. K. przystał na zawarcie umowy z powodem i na zaproponowaną wysokość prowizji, którą rzetelnie płacił po wystawieniu przez powoda faktur z tego tytułu.

Dowód: zeznania świadka M. S. (00:30:12 – 00:42:56

minuta rozprawy z dnia 15.03.2017r.)

W dniu 4 listopada 2014r. powód, reprezentowany przez M. S., zawarł z Ł. U. windykacji dla firm nr (...), przedmiotem której były warunki współpracy pomiędzy stronami w zakresie windykacji wierzytelności. W § 1 wskazano, że przedmiotem umowy jest świadczenie przez powoda na rzecz Ł. K. usług windykacyjnych w zakresie odzyskiwania wymagalnych wierzytelności przysługujących mu z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. W § 2 umowy wskazano, że dane dotyczące spraw/dłużników przekazywanych do windykacji (...) będzie przekazywać powodowi w formie pisemnego zestawienia dłużników, jako kolejne Zlecenie Windykacji do niniejszej umowy drogą elektroniczną, listową lub faksem. W § 5 umowy wskazano, że za usługi świadczone w ramach umowy powód otrzyma od Ł. K. wynagrodzenie w formie prowizji w wysokości 15 % netto i 30 % netto od należności odsetkowych. Prowizja miała być naliczana od wszystkich wierzytelności zwindykowanych od dłużników przekazanych do windykacji. Za wierzytelności zwindykowane uważa się jakkolwiek formę i sposób spełnienia świadczenia przez dłużników przekazanych do windykacji na rzecz powoda, powodujące umniejszenie, wygaśnięcie lub spłatę zobowiązań. Taki stan rzeczy uznawany jest za wyłączny efekt działań powoda. W § 6 umowy przewidziano, że Ł. K. będzie wypłacał powodowi wynagrodzenie w terminie 7 dni od daty otrzymania faktury VAT od powoda. Powód wraz z fakturą VAT zobowiązał się przesyłać zestawienie wpłat dłużników, stanowiące podstawę wyliczenia wysokości prowizji oraz potwierdzenie częściowego lub całkowitego wykonania usługi windykacji w stosunku do dłużników w nim wyszczególnionych. W § 8 wskazano,

że umowę zawarto na czas nieokreślony, a w § 9 Ł. K. udzielił powodowi stałego pełnomocnictwa do prowadzenia wszystkich przekazywanych spraw.

Dowód: umowa windykacji dla firm z 4.11.2014r. (12 – 14 akt)

Ł. K. był zadowolony z usług świadczonych przez powoda. Przekazał kilka spraw do windykacji. Przy każdym zleceniu windykacji podpisywano porozumienie co do wysokości prowizji dla powoda. Po każdej wpłacie, o której powód był informowany wystawiał fakturę wobec Ł. K., która była przez niego płacona. Ustalono, że faktury z tytułu prowizji będą przelewane na powoda i to powód będzie dochodził z tego tytułu zapłaty od pozwanego. Ł. K. chciał odzyskać poniesione koszty windykacji. Była to kwota około 20.000 zł. Pozwany nie godził się płacić tych należności. Ł. K. nie przesuwał terminów płatności wynikających z faktur VAT wystawionych wobec pozwanego. W czasie rozmów z pozwanym godził się jedynie na czekanie na zapłatę około tygodnia, ale nie przesuwał terminów płatności wynikających z faktur.

Dowód: zeznania świadka Ł. K. (00:16:14 – 00:36:06 minuta
rozprawy z dnia 12.07.2017r.)

W dniu 1 czerwca 2015r. Ł. K. zlecił windykację kwoty 107.085,66 zł należnej od pozwanego zgodnie z wezwaniem do zapłaty z 27 maja 2015r. wystosowanym przez Ł. K. wobec pozwanego.

Dowód: formularz zlecenia windykacji do umowy nr (...) (k. 15
akt), wezwanie do zapłaty (k. 16 akt)

W dniu 1 czerwca 2015r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 107.825,91 zł w terminie 3 dni pod rygorem stawienia się u pozwanego windykatorów powoda, celem uzgodnienia spłaty należności.

Dowód: wezwanie do zapłaty z 1.06.2015r. z zestawieniem wierzytelności (k.
111 – 112 akt)

W dniu 2 czerwca 2015r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 107.849,38 zł, załączając zestawienie faktur VAT.

Dowód: wezwanie do zapłaty z 2.06.2015r. z zestawieniem wierzytelności (k.
113 – 114 akt)

W dniu 17 czerwca 2015r. powód wystawił wobec Ł. K. fakturę VAT nr (...) na kwotę 10.271,43 zł, płatną do dnia 1 lipca 2015r., z tytułu windykacji – prowizji od wpłat, kosztów postępowania klauzulowego, prowadzenia sprawy sądowej i sprawy egzekucyjnej. Ze szczegółowego wykazu pozycji faktury wynika prowizja w wysokości 3.177,52 zł netto od wpłat kwot 4.483,35 zł, 7.157,70 zł i 2.737,14 zł dokonanych przez pozwanego.

Dowód: faktura VAT nr (...) z 17.06.2015r. (k. 28, 157 akt),
szczegółowy wykaz pozycji faktury (k. 29 - 30 akt)

Ł. K. dokonał zapłaty za fakturę VAT nr (...) w dniu 26 czerwca 2015r.

Dowód: potwierdzenie wykonanej operacji (k. 31 akt)

W dniu 24 czerwca 2015r. powód wystawił wobec Ł. K. fakturę VAT nr (...) na kwotę 4.041,26 zł, płatną do dnia 8 lipca 2015r., z tytułu windykacji – prowizji od wpłat. Ze szczegółowego wykazu pozycji faktury wynika prowizja w wysokości 1.500 zł netto od wpłaty kwoty 10.000 zł dokonanej przez pozwanego.

Dowód: faktura VAT nr (...) z 24.06.2015r. (k. 19, 151 akt),

szczegółowy wykaz pozycji faktury (k. 20 akt)

Ł. K. dokonał zapłaty za fakturę VAT nr (...) w dniu 6 lipca 2015r.

Dowód: potwierdzenie wykonanej operacji (k. 21 akt)

W dniu 3 lipca 2015r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 77.246,44 zł, załączając zestawienie faktur VAT.

Dowód: wezwanie do zapłaty z 3.06.2015r. z zestawieniem wierzytelności (k.

115 – 117 akt)

W dniu 13 lipca 2015r. pozwany w piśmie skierowanym do powoda zwrócił się o prolongatę terminów spłat w związku z opóźnieniami w spłatach zobowiązania wobec Ł. K. albowiem opóźnienia są wynikiem braku zapłaty od nieuczciwego odbiorcy. Zaproponował powodowi spłatę wg harmonogramu 30.771,60 zł do 15 lipca 2015r., 22.277,74 zł do 3 sierpnia 2015r. i 22.852,85 zł do 18 sierpnia 2015r., prosząc o niepodjęcie kroków prawnych.

Dowód: pismo pozwanego z 13.07.2015r. (k. 77 akt)

W dniu 16 lipca 2015r. powód wystawił wobec Ł. K. fakturę VAT nr (...) na kwotę 6.267,76 zł, płatną do dnia 30 lipca 2015r., z tytułu windykacji – prowizji od wpłat. Ze szczegółowego wykazu pozycji faktury wynika prowizja w wysokości 4.615,74 zł netto od wpłat kwot 5.456,02 zł, 11.916,54 zł i 13.399,04 zł dokonanych przez pozwanego.

Dowód: faktura VAT nr (...) z 16.07.2015r. (k. 41, 166 akt),

szczegółowy wykaz pozycji faktury (k. 42 akt)

Ł. K. dokonał zapłaty za fakturę VAT nr (...) w dniu 3 sierpnia 2015r.

Dowód: potwierdzenie wykonanej operacji (k. 43 akt)

W dniu 13 sierpnia 2015r. powód wystawił wobec Ł. K. fakturę VAT nr (...) na kwotę 5.774,89 zł, płatną do dnia 27 sierpnia 2015r., z tytułu windykacji – prowizji od wpłat. Ze szczegółowego wykazu pozycji faktury wynika prowizja w wysokości 4.261,75 zł netto od wpłaty kwot 3.341,66 zł i 920,09 zł dokonanych przez pozwanego.

Dowód: faktura VAT nr (...) z 13.08.2015r. (k. 35, 162 akt),

szczegółowy wykaz pozycji faktury (k. 36 akt)

Ł. K. dokonał zapłaty kwoty 5.836,39 zł za faktury VAT nr (...) w dniu 9 września 2015r.

Dowód: potwierdzenie wykonanej operacji (k. 37 akt)

W dniu 7 września 2015r. powód wystawił wobec Ł. K. fakturę VAT nr (...) na kwotę 3.084,64 zł, płatną do dnia 21 września 2015r., z tytułu windykacji – prowizji od wpłat. Ze szczegółowego wykazu pozycji faktury wynika prowizja w wysokości 1.777,32 zł netto od wpłaty kwoty 11.848,78 zł i 730,52 zł od wpłaty kwoty 4.870,12 zł dokonanych przez pozwanego.

Dowód: faktura VAT nr (...) z 07.09.2015r. (k. 38, 164 akt),

szczegółowy wykaz pozycji faktury (k. 39 akt)

Ł. K. dokonał zapłaty za faktury VAT nr (...) w dniu 25 września 2015r., w łącznej kwocie 4.800,86 zł.

Dowód: potwierdzenie wykonanej operacji (k. 40 akt)

W dniu 16 września 2015r. Ł. K. zlecił windykację kwoty 36.766,83 zł należnej od pozwanego zgodnie z wezwaniem do zapłaty z 14 września 2015r. wystosowanym przez Ł. K. wobec pozwanego.

Dowód: formularz zlecenia windykacji do umowy nr (...) (k. 17

akt), wezwanie do zapłaty (k. 18 akt)

Pozwany w dniu 22 września 20015r. odesłał Ł. K. notę obciążeniową nr 1 jako bezzasadną, ponieważ koszty w nim wykazane są naliczone niezgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych.

Dowód: pismo pozwanego do Ł. K. z 22.09.2015r. (k. 125 akt)

W dniu 30 września 2015r. powód wystawił wobec Ł. K. fakturę VAT nr (...) na kwotę 3.290,98 zł, płatną do dnia 14 października 2015r., z tytułu windykacji – prowizji od wpłat. Ze szczegółowego wykazu pozycji faktury wynika prowizja w wysokości 1.500 zł netto od wpłaty kwoty 10.000 zł dokonanej przez pozwanego.

Dowód: faktura VAT nr (...) z 30.09.2015r. (k. 44, 168 akt),

szczegółowy wykaz pozycji faktury (k. 45 akt)

Ł. K. dokonał zapłaty za fakturę VAT nr (...) w łącznej kwocie 3.058,78 zł w dniu 14 października 2015r.

Dowód: potwierdzenie wykonanej operacji (k. 46 akt)

W dniu 9 października 2015r. powód wystawił wobec Ł. K. fakturę VAT nr (...) na kwotę 823,50 zł, płatną do dnia 23 października 2015r., z tytułu windykacji – prowizji od wpłat. Ze szczegółowego wykazu pozycji faktury wynika prowizja w wysokości 669,51 zł netto od wpłaty kwoty 4.463,41 zł dokonanej przez pozwanego.

Dowód: faktura VAT nr (...) z 09.10.2015r. (k. 25, 155 akt),

szczegółowy wykaz pozycji faktury (k. 26 akt)

Ł. K. dokonał zapłaty za fakturę VAT nr (...) w dniu 27 października 2015r.

Dowód: potwierdzenie wykonanej operacji (k. 27 akt)

W dniu 23 października 2015r. powód wystawił wobec Ł. K. fakturę VAT nr (...) na kwotę 3.090,55 zł, płatną do dnia 6 listopada 2015r., z tytułu windykacji – prowizji od wpłat. Ze szczegółowego wykazu pozycji faktury wynika prowizja w wysokości 1.872,64 zł netto od wpłaty kwot 5.365,74 zł i 7.118,52 zł dokonanych przez pozwanego.

Dowód: faktura VAT nr (...) z 23.10.2015r. (k. 32, 160 akt),

szczegółowy wykaz pozycji faktury (k. 33 akt)

Ł. K. dokonał zapłaty za faktury VAT nr (...) i FV (...) w łącznej kwocie 3.334,09 zł w dniu 23 listopada 2015r.

Dowód: potwierdzenie wykonanej operacji (k. 34 akt)

W dniu 16 listopada 2015r. powód wezwał pozwanego do bezzwłocznej zapłaty kwoty 12.793,29 zł, załączając zestawienie faktur VAT.

Dowód: wezwanie do zapłaty ostateczne z 16.11.2015r. z zestawieniem

wierzytelności (k. 118 – 119 akt)

W dniu 30 listopada 2015r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 12.823,45 zł, załączając zestawienie faktur VAT.

Dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty z 30.11.2015r. z zestawieniem

wierzytelności (k. 120 – 122 akt)

(...) powoda Z. P. prowadził sprawę windykacji (...) w stosunku do pozwanego. Po wysłaniu wezwania do zapłaty po siedmiu wykonał telefon do pozwanego w celu negocjacji dotyczących spłaty długu. Pozwany potwierdził, że jest winien pieniądze Ł. K.. Nie miał zastrzeżeń do kwoty wskazanej w wezwaniu do zapłaty. W czasie pierwszej rozmowy obiecał, że zapłaci 50.000 zł w ciągu tygodnia. Wpłacił około 10.000 zł. Co jakiś czas Z. P. wykonywał telefony do pozwanego, który składał obietnice co do dokonania wpłat, ale wpłaty odbiegały od ustaleń. Często pozwany nie odbierał telefonu. Po otrzymaniu przedsądowego wezwania do zapłaty obiecał, że pozostałą należność spłaci w trzech ratach. W rozmowach telefonicznych prosił, aby sprawy nie kierować do sądu. Do końca listopada spłacił całą należność. Należności były wpłacane bezpośrednio na rzecz Ł. K., który informował powoda o tych wpłatach.

Dowód: zeznania świadka Z. P. (00:12:10 – 00:22:59 minuta

rozprawy z dnia 15.03.2017r.)

W dniu 2 grudnia 2015r. prowadzący Z. P. sporządził raport dotyczący zlecenia nr (...), którym wskazał do zapłaty kwotę 2.994,29 zł odsetek i sumę dokonanych wpłat 143.862,48 zł. W raporcie powołano faktury VAT i zestawienie kontaktów od 1 czerwca 2015r. do 2 grudnia 2015r. obejmujących wykonane telefony, otrzymane wpłaty i korespondencję z pozwanym.

Dowód: raport z 2.12.2015r. (k. 126 – 129 akt)

Oprócz wezwań do zapłaty wykonywano szereg telefonów do pozwanego o każdą dokonywaną wpłatę. Działania windykacyjne ograniczały się do rozmów telefonicznych prowadzonych przez windykatora. Nie było potrzeby jego osobistych kontaktów. Rozmowy windykatora były skuteczne, pieniądze zostały zapłacone. Powód prowadził monitoring wpłat i odnotowywał, na które faktury zostaną zaliczane. Dokonywano zaksięgowania wpłat zgodnie z księgowością Ł. K.. Pozwany deklarował chęć spłaty chcąc uniknąć postępowania sądowego. Gdyby nie udało się wyegzekwować od pozwanego spłaty doszłoby do wytoczenia powództwa przeciwko niemu, współpracując w tym celu z profesjonalnymi prawnikami. Wobec pozwanego udało się jednak wyegzekwować całe zadłużenie bez skierowania sprawy do sądu.

Dowód: zeznania powoda (00:20:55- 0028:42 minuta rozprawy z

27.09.2017r.)

W dniu 7 grudnia 2015r. powód wystawił wobec Ł. K. fakturę VAT nr (...) na kwotę 2.207,08 zł, płatną do dnia 21 grudnia 2015r., z tytułu windykacji – prowizji od wpłat. Ze szczegółowego wykazu pozycji faktury wynika prowizja w wysokości 1.474,37 zł netto od wpłat dokonanych przez pozwanego.

Dowód: faktura VAT nr (...) z 7.12.2015r. (k. 22 , 153 akt),

szczegółowy wykaz pozycji faktury (k. 23 akt)

Ł. K. dokonał zapłaty za fakturę VAT nr (...) w dniu 23 grudnia 2015r.

Dowód: potwierdzenie wykonanej operacji (k. 24 akt)

Od 26 marca 2013r. do 8 lutego 2016r. pozwany dokonał na rzecz Ł. K. zapłaty należności w łącznej kwocie 281.993,68 zł.

Dowód: zapłaty kontrahenta KA4 (k. 78 – 79 akt)

W dniu 15 grudnia 2015r. Ł. K., powołując art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz. U. z 8 marca 2013r.) wystawił wobec pozwanego Notę Obciążeniową nr(...) na łączną kwotę 21.579,37 zł z tytułu poniesionych kosztów windykacji i wezwał do jej zapłaty w terminie 3 dni.

Dowód: Nota Obciążeniowa nr 2/2015 z 15.12.2015r. (k. 47 akt)

Pozwany otrzymał dwie Noty Obciążeniowe od Ł. K. powołujące częściowo te same faktury. Pozwany odesłał obydwie noty. Przedmiotem przelewu była druga Nota Obciążeniowa.

Dowód: zeznania świadka D. S. ((...):05 – 00:48:32

minuta rozprawy z dnia 12 .07.2017r.)

Ł. K. dokonał cesji wierzytelności za windykację. Przed zawarciem umowy z powodem uprzedzał pozwanego, że koszty windykacji będą znaczne.

Dowód: zeznania świadka Ł. K. (00:26:31 – 00:36:06

minuta rozprawy z dnia 12.07.2017r.)

W dniu 19 sierpnia 2016r. powód nadał w urzędzie pocztowym zawiadomienie o cesji wierzytelności podpisane przez Ł. K. i powoda, z którego wynika, że Ł. K. na podstawie art. 509 k.c. przeniósł na powoda wierzytelności w kwocie 21.579,37 zł wynikające z Noty Obciążeniowej nr (...). Razem z zawiadomieniem o cesji wysłane zostało do pozwanego wezwanie do zapłaty.

Dowód: zawiadomienie o cesji wierzytelności z 2.08.2016r. (k. 48 akt),

wezwanie do zapłaty z 19.08.2016r. (k. 49 - 50 akt), dowód nadania i

doręczenia korespondencji (k. 51 – 52 akt)

W odpowiedzi na wezwanie do zapłaty pełnomocnik pozwanego odmówiła zasadności roszczeń powoda.

Dowód: pismo pełn. pozwanego z 20.05.2016r. (k. 53 akt) i z 24.08.2016r. (k.

80 akt)

W piśmie z dnia 2 września 2016r. pełnomocnik powoda ponownie wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 21.579,37 zł stanowiącej szkodę windykacyjną wynikającą z zapłaty przez Ł. K. prowizji windykacyjnej.

Dowód: pismo pełn. powoda z 2.09.2016r. z dowodem doręczenia (k. 54 – 57

akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów, zeznań świadków Z. P., M. S., Ł. K., D. S. i powoda.

Sąd ograniczył dowód z zeznań stron do przesłuchania powoda na podstawie art. 302§ 1 k.p.c. albowiem pozwany nie stawiał się a rozprawę mimo wezwania do osobistego stawiennictwa pod rygorem pominięcia dowodu z jego zeznań.

Sąd zważył co następuje:

Pozwanego oraz poprzednika prawnego powoda Ł. K. łączyły umowy sprzedaży przez które sprzedawca zobowiązuje się przenieść na rzecz kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę (art. 535 §1 kodeksu cywilnego). Pozwany nie płacił w terminie za wystawione wobec niego faktury VAT i gdy zadłużenie osiągnęło przeszło 140.000 zł, a terminy płatności zostały przekroczone powyżej 30 dni wierzyciel Ł. K. zdecydował się na zawarcie umowy z powodem zlecając mu wykonanie usług windykacyjnych względem pozwanego.

Zgodnie z art. 750 kodeksu cywilnego do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Postanowienie dowodowe wykazało, że powód rzetelnie i skutecznie wykonał zlecone mu usługi doprowadzając do zapłaty przez pozwanego należności wynikających z umów sprzedaży zawartych z Ł. K.. Wpłaty dokonywane były na rzecz wierzyciela na skutek działań windykacyjnych powoda.

Usługi windykacyjne realizowane były przez powoda zgodnie z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą, w ramach której zatrudnia on profesjonalnych pracowników i ponosi koszty działalności. W pisemnej umowie zawartej z Ł. K. ustalono wysokość jego wynagrodzenia wyliczanego w formie prowizji wynoszącej 15 % od wyegzekwowanych należności. Z tego tytułu powód wystawiał wobec Ł. K. faktury VAT, które były płacone przelewami bankowymi przez Ł. K.. Wszystkie okoliczności związane z dokonywaniem rozliczeń i prawidłowością wyliczania prowizji zostały szczegółowo wykazane przez powoda załączonymi dokumentami. Ponadto podejmowane czynności windykacyjne zostały wykazane przez powoda zeznaniami świadków i raportem windykatora.

Pozwany nie wykazał natomiast wbrew twierdzeniom zawartym w pismach procesowych, że dokonane przez niego wpłaty nie miały związku z działaniami powoda.

Ł. K. poniósł udokumentowane koszty windykacji, które stanowią szkodę na skutek nieterminowego regulowania zobowiązań przez pozwanego. Zgodnie zaś z art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Ta okoliczność nie została zaś wykazana przez pozwanego.

Uprawnienie Ł. K. do domagania się od pozwanego poniesionych kosztów windykacji wynika ponadto z art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 2013r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz.U. z 28.03.2013r. poz. 203). Ustawa ta wprowadza dwa rodzaje kosztów windykacji jakich może żądać od dłużnika wierzyciel niezależnie od wysokości niezapłaconej wierzytelności. Pierwsze są kosztami zryczałtowanymi i wynoszą równowartość 40 euro, przeliczonych na złote według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne (art. 10 ust. 1 ustawy). Równowartość 40 euro należy się wierzycielowi za każdym razem kiedy dłużnik przekroczy termin zapłaty ustalony w umowie bądź na fakturze, niezależnie od rzeczywiście poniesionych kosztów. Drugi rodzaj kosztów, to koszty ponad równowartość 40 euro (art. 10 ust. 2 ustawy). Sam przepis nie mówi nic o konieczności ich udokumentowania, ale ustawa znowelizowała art. 485 § 2a kodeksu postępowania cywilnego, który otrzymał brzmienie: § 2a. Sąd wydaje nakaz zapłaty na podstawie dołączonej do pozwu umowy, dowodu spełnienia wzajemnego świadczenia niepieniężnego, dowodu doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, jeżeli powód dochodzi należności zapłaty świadczenia pieniężnego, odsetek w transakcjach handlowych określonych w ustawie z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz. U. poz. 403) lub kwoty, o której mowa w art. 10 ust. 1 tej ustawy, oraz na podstawie dokumentów potwierdzających poniesienie kosztów odzyskiwania należności, jeżeli powód dochodzi również zwrotu kosztów, o których mowa w art. 10 ust. 2 tej ustawy”. Na podstawie wyżej nadmienionego przepisu k.p.c. wierzyciel, który chce dochodzić od dłużnika kosztów windykacji przekraczających równowartość 40 euro, musi poniesienie tych kosztów udowodnić.

Powód stał się wierzycielem pozwanego na podstawie cesji wierzytelności. Zgodnie bowiem z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Powód wykazał w sposób wystarczający koszty windykacji poniesione przez jego poprzednika prawnego będącego wierzycielem pozwanego poprzez przedstawienie faktur wystawionych z tytułu prowizji i poprzez przedstawienie dowodów ich zapłaty.

Ustawa o terminach zapłaty w transakcjach handlowych daje możliwość aby w całości przerzucić koszty windykacji należności na dłużnika. Należy również wskazać, że jakiegokolwiek ograniczenia bądź wyłączenia zastosowania ustawy w kwestii dotyczącej obowiązku zwrotu kosztów windykacji są nieważne. Kontrahenci nie mogą ważnie umówić się między sobą, że zapisy ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych nie będą ich obowiązywały, a jeżeli tak zrobią taki zapis będzie nieważny. Celem ustawy jest przede wszystkim zneutralizowanie zatorów płatniczych.

Ł. K. posiadał wierzytelność wobec pozwanego z tytułu poniesionych przez niego kosztów windykacji i wierzytelność ta mogła stać się przedmiotem obrotu prawnego, w tym przeniesienia jej w drodze cesji na windykatora. Powód dbając o interes swojego klienta deklarował windykację tej wierzytelności w ramach zawartej umowy, co zdaniem Sądu jest dopuszczalne. Wysokość określonej w umowie prowizji z tytułu windykacji nie była zawyżona w stosunku do stawek rynkowych, należała się powodowi jedynie od wierzytelności zwindykowanych, a przede wszystkim została zapłacona przez wierzyciela. Koszt poniesionej przez wierzyciela prowizji powinien jednak, zgodnie z przedstawioną powyżej argumentacją obciążać dłużnika.

Roszczenie powoda podlegało więc w całości uwzględnieniu, zarówno w zakresie roszczenia głównego, jak i odsetek. Zgodnie bowiem z treścią art. 481 § 1 kodeksu cywilnego jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi (art. 481 § 1 k.c.).

Orzeczenie o kosztach postępowania wydano na podstawie wynikającej z art. 98 k.p.c., zasady odpowiedzialności za wynik sprawy i obciążono nimi w całości pozwanego. Na koszty, których zwrot należy się powodowi od pozwanego złożyła się opłata sądowa od pozwu w kwocie 1079 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika powoda ustalone w kwocie 360 zł w oparciu o § 2 pkt.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z dnia 5 listopada 2015r. poz. 1804) wraz z opłatą skarbową w wysokości 17 zł od pełnomocnictwa.

/-/SSR Magdalena Berczyńska-Bruś